

som der har været nogen Tvivl om Hensigtsmæssigheden af, men som dog hele Udvalget til sidst har været enigt om at anbefale. Det ene af disse Punkter er, hvorvidt det bør være Forhyringsagenterne forbudt at drive enhver Art af Beværtning. I Fæsteloven er det fastsat, at hverken maa en Fæstemand selv være beværtningsdrivende, og heller ikke maa hans Virksomhed drives sammen med Beværternæring, det vil sige, han maa ikke slaa sig sammen med en anden, der har Beværterborgerkab, saaledes at disse to Virksomheder drives saa at sige i Fællesskab. Det er nu for Forhyringsagenternes Bedkommende gjort gældende, at Forholdet er for dem noget anderledes. Man har ment, at det kunde være af tvivlsom Hensigtsmæssighed, om man fuldstændig vilde forbyde Forhyringsagenterne enhver Slags Beværtning, navnlig naar man undtog Udskænkning af spirituøse Drikke fra hans Ret som beværtningsdrivende. Det er imidlertid i Udvalget erkendt, at det vistnok er hensigtsmæssigere rent ud at forbyde Forhyringsagenten at drive enhver Slags Beværternæring eller at lade sin Forhyringsvirksomhed staa i et saadant Forhold, at den drives sammen med Beværtning. At det ikke kan undgaaes, at der ved Siden af Forhyringsagentens Lokale laar sig en beværtningsdrivende ned, er klart; men Ulykken derved er ikke stor, og i ethvert Tilfælde er det et renere og klarere Forhold, naar man stiller Forhyringsagenten saaledes, at man positivt forbyder ham for sit Bedkommende at befatte sig med Beværtning. — Det andet Spørgsmaal, der har været nogen Tvivl om, er, hvorvidt det vil være rigtig, som det er foreslaaet i Vædringsforslaget Nr. 3, 3dje Stykke, at paalægge Forhyringsagenten, at han i sit Kontor skal have opstaaet Vister til Vejledning for de hysesøgende, indeholdende en Fortegnelse over de Skibe, som til enhver Tid søge Mandskab. Man har gjort gældende, at der derved kunde aabne sig en Mulighed for, at Sømandene blot gik ind paa Kontoret, saa paa Visterne, og derefter henvendte sig personlig til Skibet og saaledes gik Forhyringsagenterne forbi. Naar Udvalget ikke desto mindre har trøet at maatte fastholde Forslaget, maa jeg nævne, at det for Udvalget er oplyst, at en lignende Bestemmelse er foreskrevet for Forhyringskontorerne i de engelske Havne; vi have ikke kunnet se andet, end at naar der i England have Erfaring om Hensigtsmæssigheden af denne Foranstaltning, vil det være uden Betænkning for os at vedtage den. Særen for, at Forhyringsagenten derved skulde lide noget Afbræk i sin Virksomhed, kan ikke

siges at være stor; thi selv om det virkelig skulde ske, at en Matros søgte direkte til Skipperen for at lade sig forhyre, saa maa det erindres, at det for Skipperens Bedkommende i mange Tilfælde er af saa stor Betydning at have Forhyringsagenten som Mellemmand, at der ikke er synderlig Fristelse for ham til at forhyre Manden direkte. Det eneste, han kunde spare, er det lille Honorar, som han skal betale til Forhyringsagenten, som kun er Halvdelen af 7 pCt. af en Maanedes Hyre. I mange Tilfælde vil det endog være saaledes, at Skibe, som slet ikke ere paa Bladsen, henvende sig til Forhyringsagenten og anmode ham om at have Mandskab parat til deres Ankomst, og i saa Fald kunde der jo slet ikke være Tale om, at Sømanden kunde gaa Forhyringsagenten forbi. Men dertil kommer fra den modsatte Side, at en saadan Foranstaltning utvivlsomt maa siges at være i de hysesøgendes Interesse. Det er uheldigt for Sømandene, naar de henvende sig til Agenten, at de saa skulle være ublatte for, at han maaste præfter dem en Blads paa, som de nødig ville have og ikke kunne være tjente med, foregivende, at der ikke have andre Bladser ledige. Det vil være en stor Fordel og Behagelighed for de hysesøgende straks at kunne se, hvilke Bladser der ere ledige, hvilken Fart de kunne komme i, og hvilke øvrige Betingelser der frembyde sig. Denne Fordel er saa betydelig for de hysesøgende, at vi have ment at burde se bort fra den, som det forekommer os, meget ringe Chance, der er for, at Plakaterne kunne gøre Forhyringsagenterne noget synderligt Afbræk. — Dette er, som sagt, de eneste 2 Småspørgsmaal, der har været lidt Tvivl om.

Man har fundet det rigtig i Loven at fastsætte Forhyringsagenternes Antal, nemlig, at det skal være mindst 3. Man er gaaet ud fra, at det selvfølgelig ikke er Meningen at give en enkelt Mand Monopol paa denne Virksomhed, og man har derfor fundet, at i alle Tilfælde 3 vilde være det mindste Antal, som passende kunde ansættes. Man har dernæst fundet det rigtig at fastsætte den Betaling, der vil være at erlægge til Forhyringsagenterne, saaledes at den ikke maa overstige det, der er den gældende Betaling nu, nemlig 7 pCt. af en Maanedes Hyre, og man har samtidig fastsat, at denne Betaling skal erlægges halvt af den forhyrede og halvt af Skibet. Jeg maa imidlertid bemærke, at det forekommer mig ikke ufandsynligt, at naar Forhyringsagenternes Antal indskrænkes, lad mig sige til 3, at da den Indtægt, de ville kunne have af deres